

at burde udtrykke ved en heel Omredaction af Paragraphen. Det har først foreslaaet at sætte: „overdrages“ istedetfor: „sælges“ og det ikke blot, fordi det Samme naturligtvis skal gjælde for al Overdragelse og Overgang af Eiendomsret over et Skib fra En til en Anden, hvad enten den nu skeer ved Salg eller ved Gave eller ved Dom, kort sagt, af hvilken som helst Grund, men ogsaa fordi der derved opnaaes den Fordeel, at Ordet „Overdragelse“ ganske anderledes end „Salg“ betegner den endelige Afslutning af den hele Forretning; man kan sælge et Skib, der gaaer med fuld Last, for fulde Seil til en Anden, men det er dog berettiget til at blive ved at fare under dansk Flag, indtil den hele Forretning er endeligt afsluttet. Ved at forandre Ordet „sælges“ til „overdrages“ medtager man altsaa en Række Tilfælde, som maa falde ind under den samme Bestemmelse og maa have de samme Følger, og man faaer et Udtryk, som ganske anderledes betegner den endelige og fuldstændige Afslutning og altsaa holder den Mellemtid aaben, som nødvendigtvis maa hengaae, inden det virkelige Salg kan siges fuldstændigt at være foregaaet. Følgen heraf vil nu være, at man overalt, hvor der i Paragraphen tales om Sælgere og Salg osv., maa forandre dette til „Overdragere“ og „Overdragelse“ osv. Den anden Realitetsforandring er begrundet i, at der uden Tvivl ved Uagtsomhed i det oprindelige Lovforslag er indkommet og senere ved Sagens tidligere Behandling er blevet overseet, at der i Paragraphens første Stykke tales om en Anmeldelse for Registreringscontoiret i det Tolddistrict, „i hvilket Salget foregaaer“, men dette er aabenbart urigtigt. Der tales i Paragraphen om to Tilfælde, hvor der skal gjøres Anmeldelse. Den første af disse bør nu skee der, hvor Skibet er tilstede, hvilket kan være et ganske andet Sted end det, hvor Salget eller Overdragelsen er foregaaet; at det er det, der menes, fremgaaer tydeligt deraf, at Anmeldelsen udtrykkeligt skal skee, forat Mærket kan paa sees udhugget, hvilket naturligtvis kun kan skee der, hvor Skibet findes. Den anden Anmeldelse skal derimod skee til det Registreringscontoir, hvor Skibet er registreret, for at Registreringen kan berigtiges. Jeg holder mig

overbevist om, at den høitærede Finanzminister vil være enig med mig i, at der, istedetfor at det ved anden Behandling er vedtaget, at den første Anmeldelse skal skee i det Tolddistrict, hvor Salget foregaaer, maa staae, at denne Anmeldelse skal skee der, hvor Skibet findes; thi det er kun der, at Mærket kan udhugges; den anden Anmeldelse skal derimod uforandret skee til det Registreringscontoir, hvor Skibet er registreret. De to Realitetsforandringer, som Udvalget saaledes foreslaaer i § 17, kunde naturligtvis have været udtrykte ved to særskilte Endringsforslag, men da de vilde have afstillelige Endringer tilfølgende i den følgende Deel af Paragraphen, hvor de samme Udtryk gjentages, har Udvalget omredigeret Paragraphen, hvorved jeg troer, at der ikke vil være saa lidt vundet. — Udvalget har endeligt foreslaaet et Par Forandringer med Hensyn til de Paragrapher i Lovforslaget, der indeholde Straffebestemmelser. I § 25, hvorom der i sin Tid blev talt saameget, er det saaledes foreslaaet, at der istedetfor Ordene „ikke er ansat“, der ikke kunne anses for heldige, skal sættes Ordene: „der ikke er fastsat“; dernæst er der indstiftet den Bestemmelse, at de administrative Forstrifter, hvis Overtrædelse skulde medføre Bøder, skulde være offentlig kundgjorte. Naaden, hvorpaa dette skal skee, er ikke nærmere bestemt, men det maa naturligtvis være under de Former, som efter den øvrige Retspraxis anses for at begrunde den Formodning, at de ere komne til Bedkommendes Kundskab; dette er en Forudsætning, der er nødvendig, naar Overtrædelsen skal kunne medføre Straf. I § 27 er det foreslaaet, at den der omhandlede Appel til Domstolene ikke skal kunne finde Sted for de disciplinaire Bøder, som muligvis kunne blive paa lagte det underordnede Toldpersonale. Jeg antager isvrigt, at det egentligt forstaaer sig af sig selv, at dette Personale ikke kan appellere fra Overtolddirectoratet til Domstolene, idet det kun er, naar saadanne Bøder paa lægges Børgerne, at de skulde kunne ligesaagodt med Hensyn til slige Bøder som i Henseende til andre større Straffebestemmelser forbre afgjort ved Lov og Dom, om Forseelsen er begaaet, og hvilken Straf de derfor skulde lide; som Ordene staae, ville Toldvæsenets Embedsmænd